

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2026. április 3.
(Nagypéntek)

Horváth Géza

ÁTOKKÁ LETT, HOGY ÁLDÁSSÁ LEHESSÜNK

Énekek: 711,1.3; 756; 728,1; 758,1-2.3-4

Lekció: 5Móz 27

Alapige: Gal 3,13
„Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká lévén érettünk, mert meg van írva, átkozott minden, aki fán függ.”

Imádkozzunk!

Édesatyánk, hálás szívvel köszönjük, hogy Nagypénteket ünnepelhetünk, de nem Jézus halálát ünnepeljük, hanem már ma is a feltámadását. Őt várjuk vissza, aki eljön az ég felhőivel, és minden szem meglátja, még, akik általszegezték is. Ez a nap a világ gonoszságáról is szól, de köszönjük, hogy a te örök tervedről, akaratodról és szándékodról is. A világ teremtése előtt elrendeltetett, hogy a Bárány Jézus Krisztus eljöjjön testben, szenvedjen, és Nagypénteken majd meghaljon, gonosz kezek fára szegezve megöljék, de köszönjük, Urunk, hogy minden a te dicsőségedet szolgálta, minden a te hatalmas munkádat, tervedet dicsőítette és dicsőíti ma is. Kérünk Téged azért, hogy engedd megértenünk ennek az ünnepnek az üzenetét!

Köszönjük mindazokat az igéket, amelyek erről szólnak nekünk. Köszönjük a megfeszített Krisztust, és áldunk Téged, hogy vére árán nyertünk és nyerhetünk ma is bűnbocsánatot. Köszönjük, hogy itt vagy közöttünk, megáldasz és körül veszel bennünket. Hadd kérjünk, hogy szakaszd el szívünket ma különösen minden hiábavalóságtól, a csalárd világtól, hogy a Te néped szent ünnepet ünnepelhessen alázatban, csöndben, rád figyelve és nagy hálaadással, oltárt

építve Neked, a hála oltárát! Kérünk, Úr Jézus Krisztus, hogy igéddel áldj meg ma is bennünket!

Ámen.

Igehirdetés

Kedves testvérek, mindig késztetést érzek arra nézve, hogy Nagypénteken ne arról szolgáljak, hogy hogyan történt mindaz, ami akkor történt, hanem inkább arról, hogy miért történt, ami akkor történt. Isten igéjéből tudjuk, különösen a Zsidókhoz írt levélből, hogy a nagypénteki esemény egyszer történt meg. Jézus Krisztus meghalt egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy bennünket Istenhez vezéreljen. Azóta is az Isten hívő népe között, testvérek, nem az esemény áll a középpontban, hanem ennek az eseménynek az oka. Hadd mondjam így, hogy amiért erre feltétlenül szükség volt, és amit nem lehetett másképpen megoldani. Betegek szokták kérdezni egy-egy súlyosabb műtét előtt, hogy nem lehetne valahogy máshogy megoldani? Az orvos sokszor azt mondja ilyenkor, hogy nem, sajnos itt műteni kell, vágni kell, és nem lehet gyógyszerrel, injekcióval vagy valamilyen terápiával elintézni. Ami Nagypénteken történt, az azért történt, mert máshogy nem lehetett elintézni Isten népének a megváltását.

Nem lehetett elrendezni máshogy, csak Jézus Krisztus halála, vérontása által, mert vérontás nélkül nincs bűnbocsánat. Testvérek, azóta is fontos nekünk a keresztről szóló beszéd. Azt mondja az ige: „mi pedig Krisztust prédikáljuk, mint megfeszítettet”. Hallhattuk tegnap este az 1Korintus 1,18-at, ami életem első szolgálatának alapigéje a Debreceni Református Kollégiumban: „a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik megtartatunk, Istennek ereje.” A kereszt nem, mint tárgy fontos nekünk, hanem a róla szóló igehirdetés, a róla szóló örömhír. Vannak helyek, ahol nem lehet elképzelni úgy egy helyiséget vagy egy kórtermet, hogy ne legyen ott a kereszt. Egyházi iskolákban is kiteszik minden tanteremben a keresztet. Két évvel ezelőtt volt egy baptista vendégünk Németországból, aki mikor megmutattam neki a templomot, az volt az első kérdése, hogy: hol van a kereszt? Éppen nyitva volt a kisterem ajtaja is, és ott az istentiszteletet kivetítő képernyő fölött van egy kereszt, oda mutattam, hogy ott van a kereszt. Utána már sajnáltam, hogy nem ide a szószékre mutattam, és nem azt mondtam neki, hogy nálunk itt van a kereszt, a szószéken, beszédben, igében, az evangélium üzenetében.

Testvérek, nekünk az igében kell keresni a keresztet, mert Krisztus keresztje elválaszthatatlan az igehirdetéstől, annak mindig az a középpontja: „mi pedig Krisztust prédikáljuk, mint megfeszítettet”. Ha tárgyként kezelnénk, csorbítanánk erejét és hatalmát, mert az Isten ereje és hatalma nem a tárgyban van, hanem a hirdetett igében. Egy külföldi igehirdető így mondta, hogy: Isten hatalma bele van csomagolva az igébe. Ott van Istennek hatalma, azt mondja Pál apostol, minden hívőnek üdvösségére, zsidónak először, meg görögnek. Ezt az erőt keressük, testvérek, a keresztről megszólaló beszédben! Pál apostol azt mondja, hogy a Krisztus keresztjéről szóló igehirdetés a görögöknek bolond-

ság, a zsidóknak botránkozás. Mindkettő ellenállás volt Isten mentési vágyával, akaratával és tervével szemben. Testvérek, fel lehet tenni a kérdést: nekünk mit jelent a golgotai kereszt? Lehet, nem botránkozás, lehet, nem bolondság, de sokaknak közöny vagy értetlenség, másoknak esetleg jelkép, mert némelyek úgy hordják, mintha az segítene rajtuk, és nem az a Krisztus, aki él.

A múlt héten hallottam a rádióban, azt hiszem egy dunántúli evangélikus templom harangja szólt a déli krónika előtt, és ilyenkor mindig elmondják a gyülekezett történetét három percben, utána megszólal a harang. Elmondták, hogy annak a viszonylag kicsi falunak a tornyát 63 méteresre építették, és elmondták, hogy azért épült 63 méter magasra, mert a környék akkori földesura a szobájának az ablakából látni akarta a rajta levő keresztet. Ez nem baj, mert engem is az indított el 7 évesen, hogy a konyhánk ablakából láttam a szép nagy templomunk tornyát, és a harangok hangján keresztül kezdett el Isten hívni és vonzani. Testvérek, nem tudjuk, hogy ennek a földesúrnak csak a szeme előtt volt-e a kereszt, vagy pedig a szívében is, de nekünk azt mondja az Isten igéje, hogy az a fontos, ami a szívben lakik. Krisztus a szívben lakik, az ige ott kell, hogy legyen a szívünk hústáblájára felírva. „Törvényüket elméjükbe helyezem, és a szívükbe írom be” – mondja Isten az Ő drága ígéretében. Ami fontos, az itt van belül, és nem rajtunk kívül, az része az életünknek.

A zsidók jelt kívántak inkább, nem a keresztről szóló beszédet. Ma is így van, testvérek, sok elvárás van az evangéliummal kapcsolatban. A görögök inkább a bölcselkedést, a filozófiát, a költészetet részesítették előnyben, ami az emberről szól, és az ember tehetségét, sokoldalúságát bizonyítja, és kikerül a kereszt a látókörből, és botránkozássá lesz. Sok ember ma is tényeket szeretne, megfogható javakat, biztonságot, tudományt, értelmet, és unalmas, idejétmúlt nekik a kereszt evangéliuma. Pedig azt mondja az Isten igéje, hogy akik nem találják meg a Golgota keresztjében azt az Istent, aki bűnbocsátó, irgalmas és kegyelmes, azok elvesznek. Akik megtalálják benne, meghódolnak előtte, azok pedig üdvözülnek, megtartatnak. Nekünk, akik megtartatunk, ez az eredetiben ugyanaz a szó, mint az üdvözülünk, az Istennek ereje. Testvérek, hadd szóljak arról, hogy mi is ennek a keresztnek a lényege! Pál a Galatákhoz írt levélben idézi a Mózes V. könyvének 21. fejezetét: „átkozott minden, aki fán függ”. A Heidelbergi Káténkban majd el fog következni az a kérdés, amikor Krisztus halálával kapcsolatban megkérdezi a hitvallás, hogy: nagyobb dolog-e az, hogy Krisztus a kereszten halt meg, mintha másként halt volna meg? A felelet úgy hangzik, hogy: nagyobb, mert ebből vagyok bizonyos afelől, hogy azt az átkot, amelyet érdemelnék, Isten elvette rólam, mert Ő a kereszthalált megátkozta.

Testvérek, Nagypénteken arra kell figyelnünk, hogy óriási a tét. Nagypénteken az a tét, hogy azt az átkot hordom-e, ami születésemtől kezdve atyáinktól örökölt hiába való életünk miatt rajtunk van, vagy pedig a Golgota keresztjénél már megfordult, és az átok áldássá lett. Mert azt énekeltük az előbb az énekben, hogy: áldássá lesz ott az átok, megbékéltet a kereszt. Testvérek, ezt az átkot azért olvastam fel az 5 Mózes 27-ből ilyen hosszan, mert verseken keresztül sorolja az Úr, hogy ki az átkozott, aki… és vallom, hogy itt még nincs

befejezve. A végén már össze is foglalja, hogy átkozott mindaz, aki nem tartja meg az Isten igéjét, az Isten törvényét. Aki áthágja, aki ellene megy, aki semmibe veszi, aki mást mond helyette, aki könnyíteni akar rajta, de könnyített ige nincsen! Könnyített evangélium nincsen, nem kapta meg ezt Nikodémus sem, amikor Jézus azt mondja, hogy: szükséges újonnan születned, és senki nem látja meg az Isten országát, ha nem születik újonnan. Lehet, hogy nehéz volt hallgatni, testvérek, de pontosan ezért olvastam fel végig, amikor Isten felsorolja, hogy mit jelent ez az átok.

Ha megfigyelitek, ez mind az Ővele való szembenállás, szembefordulás. Minden, amit hallottunk itt az ember cselekedetéről, az Isten igéjének semmibevétele, törvényének negligálása, ellene való fordulás. Ezt máshogy nem lehet, csak Isten azt mondja, hogy átkozott. Sőt, tudjuk, hogy a bűneset után még azt is mondja az ige, hogy: „átkozott legyen a föld is temiattad", de ha valaki tovább olvassa, az 5 Mózes 28. részében pedig ott van, hogy áldott. Hála az Úrnak, nem itt fejeződik be, hogy átkozott, mert a 28. fejezetben azt mondja, hogy áldott leszel. Ismerős talán a sorból, hogy áldott leszel a mezőn, áldott lesz a te méhednek gyümölcse, áldott lesz minden, amihez fogsz, áldott a föld és annak termése, a víz és mindaz, ami neked kell. Azért az Isten áldást is ad, de annak nagy ára van, testvérek! Nagypéntek azt hirdeti nekünk, hogy annak egy borzasztó nagy ára volt, hogy az átokból áldás legyen, hogy ne csak az Ébál hegyen hangozzék Isten szava, hanem a Garizim hegyén is.

Erről egy csodálatos tanulmányt írt Debreceni Ember Pál, valamikori debreceni lelkész és esperes: Ébál vagy Garizim. Nem csak az Ébál van, és nem csak a Garizim, hanem a Golgota is! Ott a Golgota, ahol minden megfordul. Ahol megfordul egy élet, megfordul egy sors, ahol megfordul a te életed, meg az én életem, ott az átok áldássá lesz. A bűneset miatt, testvérek, képtelenek vagyunk az Isten rendelése szerint élni. Azt mondja egy lelki ének, hogy: „a bűn sarában élve, lenn, a jóra lelkem képtelen". Képtelen vagyok az Isten tetszésére, dicsőségére, magasztalására. Éppen ezért az 5 Mózesben a 27. fejezet leírja, hogy mi ez az átok, és hogy miért van ez rajtunk. Ezt az átkot nem kell, és nem is lehet levenni, mint ahogy régen mondták, hogy valaki átkot szór valakire, vagy átkot mond, vagy elmegy valakihez, mert az le tudja venni az átkot. Hadd mondjam, hogy nem menj sehova, nem tudja senki levenni, csak egy Valaki! Annak Jézushoz kell jönnie, oda kell jönnie a Golgotához! Nem azért vagyunk átkozottak, mert valaki megátkozott bennünket, hanem azért, mert nem az Istennek élünk, nem az Isten dicsőségét szolgáljuk. Ott hagytuk a mi teremtő Istenünket, drága Urunkat, és azért van az 5 Mózes 27-ben ez a hatalmas felsorolás, hogy elborzadjunk. Van egy nagypénteki énekünk, amelynek az egyik sora valahogy így hangzik: elhal bennem is a szív ez iszonyú látásra. Mikor a Krisztus keresztjéről beszél, a felfüggesztett testről, és az énekíró valahogy úgy fogalmazta meg, hogy elhal a szíve ennek láttán. Testvérek, ne csak akkor haljon el a szív, ha Krisztus gyötrelmét és szenvedését látjuk, hanem elborzadjon el a bűneink miatt! Vajon elborzadok-e a bűneim miatt? Amit lehet, hogy kicsinyelek, lehet, hogy mentegetek, lehet, hogy takargatok, de azok miatt mikor bor-

zadtam el? Mikor borzadtam el paráznaság, házasságtörés, csalás vagy az óemberem miatt? Ezek miatt kellene elborzadni, mikor az ige azt mondja, hogy: ember ez vagy, itt a tükör, itt a törvény, amit nem tartottál meg, itt vannak az Isten elvárásai! A törvény azt jelenti, hogy az Isten elvárásai nem ismeretlenek előttünk, felelősségre lehet vonni! Miért? Mert van szabály, van szabályzat. Nem lehet azt mondani, hogy kérem, nem tudom, mit léptem át, mit hágtam át, mert nincs szabály, nincs törvény, nincs rendelet. Nem tudom azt mondani, mert itt van a Szentírásban. Ennyi lapon keresztül ott van a szabály, a rendelet, az elvárás, az Isten útja. Éppen ez az átoknak a súlyossága, az ítéletnek a nagysága.

Ez nem mutat másra, testvérek, csak a bűn súlyára. Krisztus tehát, azt mondja Pál apostol, átokká lett életünk. Ő nem volt átkozott, mert benne nem volt bűn. Ő mentes volt az átok alól, mert ő mindig azt kereste, hogy: Atyám ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogy te. Ő mindig az Isten dicsőségét kérte, a főpapi imában is: Atyám, dicsőítsd meg a te Fiadat azzal a dicsősséggel, amellyel nálad bírt világ megalapítása óta. Mégis átokká lett érettünk, mert átkozott, aki fán függ. Igaz, hogy a kereszthalál azért is volt átkozott, mert a test ott függött a fán. Lehet, hogy kikezdték a madarak, meg a vadállatok, valami elborzasztó látvány volt. Pál apostol ezt használja fel, pedig Krisztust nem hagyták ott, Ő nem maradhatott a kereszten, mert meg van írva, hogy: „a te Szented nem láthat rothadást”, és be kellett teljesednie Isten igéjének.

Ezért az atyai házba nem vezet más út, csak a kereszten át, csak a Golgotán át. Sokszor idézem azt az éneket, hogy: egy út vezet a mennybe, s az Golgotán visz át, mindig ez a refrén, minden versszak ezzel fejeződik be. Jézus megvásárolt bennünket. Az eredeti szövegben az a szó van itt, testvérek, hogy Krisztus váltott meg minket a törvény átkától. Ezt így fordítjuk inkább a görög szó alapján, hogy megvásárolt, megvett bennünket. Ezt használják az apostolok, Péter és János is használja, hogy: nem aranyon vagy ezüstön, nem veszendő holmin.

A bűn tekintetében az arany meg az ezüst csak veszendő holmi, azzal nem lehet elrendezni. Odahozhatod az összes aranyat, az összes ezüstöt, a világ minden kincsét odaadhatnád, de Isten nem könyörül, csak az ő Fiáért! Miért vagyok az övé? Azért, mert megvett. Az ő drága vérén vett meg, és nem aranyon vagy ezüstön, mert azzal ezt nem lehetett elrendezni. Meg van írva, hogy: az Úré minden arany és minden ezüst, az Úré az arany, az Úré az ezüst. Neki erre nem volt szüksége, de Nagypéntek azt mondja nekünk, hogy sokkal nagyobb ára volt annak, hogy ez az átok rólunk levétessen, és ne átkozottak legyünk, hanem áldottak.

Nekem nagyon kedves igém az 1 Mózesből, hogy: „megáldalak és áldás leszel”. Ecsedi Aladár bácsi 16 éves koromban ezzel az igével áldott meg engem, de, testvérek, csak akkor lett igaz, amikor az Úr Jézus megváltott. Nem akkor, amikor refis voltam, nem akkor, amikor teológiára iratkoztam be, vagy amikor elkezdtem a tanulmányaimat, hanem azon az estén, mikor megértettem, hogy Jézus Krisztus az átkot, amely a bűneim miatt rajtam van, elvette. Kivá-

sárolt. Azt mondta valaki, hogy olyan ez, mint amikor egy daru felemmel egy hatalmas terhet, és valaki ez alatt a teher alatt akar állni, ami bármikor leszakadhat, és agyonnyomhatja az embert. Vannak is ilyen járművek, amikre ráírják, hogy alatta állni az veszélyes. Olyan az átok miatti ítélet, mint amikor Isten ezt a terhet a fejed felől elfordítja, és nem szakadhat rád, és többé már nem engedi el a kötél, nincs baleset, nem fog agyonnyomni, vagyis, nem megy ítéletre. Úgy mondja az apostol egy másik helyen, hogy: átment a halálból az életre, sötétségből a világosságra.

Krisztus váltott meg a törvény átkától. Tudniillik, ha a törvény átkot mond arra, aki nem tartja meg, az nem kaphat mást. Az Úrvacsoránál elhangzik, hogy: büntetést, halált és kárhozatot érdemeltek. A második kérdés úgy hangzik: hiszitek-e, hogy Isten az ő Szent Fiát ti érettetek testben elküldte, akinek egyszeri, tökéletes áldozatáért a mi Istenünk nem átkot, hanem áldást mond? Nem elmarasztaló ítéletet, hanem felmentő ítéletet mond. Kell ettől nagyobb örömhír? Nem megyek ítéletre! Lehet, hogy sokan ismerik az Abigélből azt a jelenetet, amikor három lány beszalad a terembe, és az énektanárnő a maga stílusával számonkéri az egyiket, mert nagy boldogan mutogatott a másik kettőnek valamit: Mit csinál? És akkor azt mondja, hogy: Élek! Tudniillik valaki kicserélte a papírjait, a származási okmányait a háború idején, és ez a lány boldogan azt mondja, hogy nem érdekli a büntetés, hogy mit kap ezért majd a vacsoránál, vagy majd a szégyenpadon kell ülnie, mert ő él. Nagypénteken el tudod-e mondani, testvérem, hogy élsz? Sőt: „élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus”. Krisztus megváltott a törvény átkától, mert máshogy nem ment, minthogy Ő lett átokká érettünk. Más helyen azt mondja az írás, hogy aki bűnt nem ismert, bűnné tette érettünk. Ézsaiás azt mondja, hogy Isten mindannyiunk vétkét őreá veté. Mi mindent hordozott el Krisztus, testvérek? Nem a kereszt súlyát, azt elvitte Czirénei Simon. Ezt viszont más nem vihette el, más nem vehette a vállára. Ezt más nem vehette fel, csak Ő, aki átokká lett érettünk, mert meg van írva: átkozott minden, aki fán függ.

Testvérek, vajon úgy élünk-e, mint áldott emberek és mint megvásárolt emberek, mint kivásárolt gyermekei Istennek? Vajon így élünk-e? Vajon a cselekedeteink, a hitéletünk, a lelkiségünk, a kegyességünk ezt mutatja-e? Én kivásárolt ember vagyok, Jézus a vérén megvásárolt. Nem azért, mert én mondom, hanem mert Ő erősíti meg bennem. Megváltottalak, ezért az enyém vagy! A Galatáknak azért mondja ezt Pál apostol, testvérek, hogy ne akarjanak más módon üdvözülni, mert nincs más. Azért mondja a Galatáknak, hogy ne cselekedetek által, ne a vallás által akarjanak üdvözülni, hanem hit által, a Krisztusért, mert nincs más út. Krisztusnak tulajdonítsd a megváltást, a szabadítást, és élj neki hálából úgy, mint áldott gyermeke, hogy majd egyszer azt mondhassa nekünk: jertek, én Atyám áldottai! Valakiknek pedig azt fogja mondani, akin megmarad az átok, hogy: távozzatok átkozottak! Miért átkozottak? Mert rajtuk megmaradt saját bűnüknek az átka és büntetése. Az övéin nem marad meg, mert nincs többé kárhoztatás azokon, akik Krisztusban vannak. Ennek örömével énekeljük most ezt az éneket!

Imádkozzunk!

Urunk, azt énekeltük az előbb, hogy mostantól hadd legyek tied csupán! Fordítsd meg a mi életünket, vagy ha már megfordítottad, légy áldott, érte! Kérünk azért, hogy újból és újból újítsd meg, újból és újból emlékeztess! Te meghaltál értünk, életedet adtad váltságul sokakért. Kivásároltál az ördög minden hatalmából, erejéből, uralma alól, és tettél bennünket szent néppé, ahogy a Jelenések könyvében elénk adod.

Hadd magasztaljunk, Urunk, mert a mennyben is, mint megöletett Bárányt dicsérnek téged, Jézus, és vallják az angyali kar és az üdvözültek serege, hogy méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen dicsőséget, tisztességet, erőt, hatalmat és áldást! Ezen a Nagypénteken szívünk minden hálájával fordulunk feléd, és megköszönjük neked, és azt mondjuk, hogy életünket hálából neked szenteljük. Odaadjuk magunkat, Urunk, mert te is odaadtad magad, és nagy szemtelenség lenne, ha csak félig-meddig követnénk Téged, és csak egy részt adnánk oda magunkból, időnkből, erőnkből, javainkból, és nem tennénk kezedbe életünket, szívünket, ha nem adnánk teljesen magunkat, ahogy te is teljesen elvégezted a váltság munkáját.
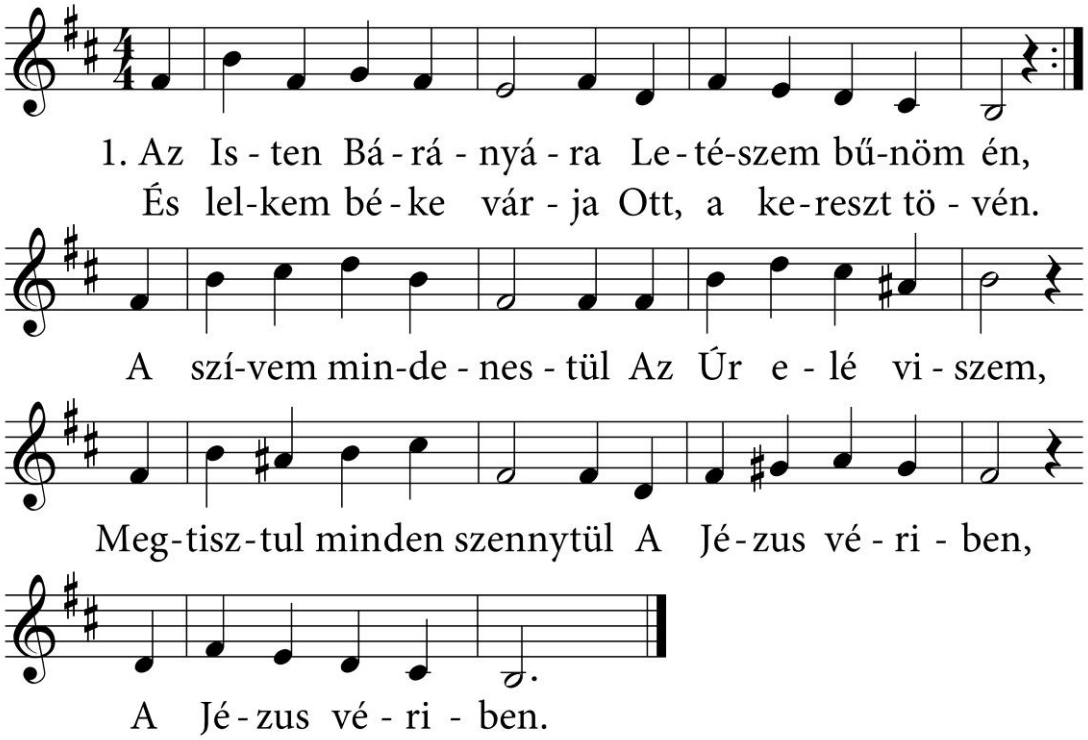
Kérünk, hogy ezzel a nagypénteki örömmel ajándékozz meg bennünket, Urunk, mert valóban nem kell szomorkodnunk, kétségbe esnünk, gyászolnunk, hanem örülnünk kell, mert Te örökké élsz, és győztes Úr vagy! Köszönjük, hogy az Úrvacsorában is láthatjuk a te odaszánt életedet, megtöretett tested jelét és kiontott véred jegyeit. Szentelj meg bennünket, hogy szentek lehessünk, és élhessünk a te dicsőségedre! Köszönjük, hogy áldott néped lehetünk, add, hogy eszerint tudjunk élni és járni életünkben! Áldd meg szeretteinket ezen az ünnepen, áldd meg betegeinket, a gyászolókat!

Kérünk Téged ezért a bűnbeesett világért, hogy könyörülj meg rajtunk, és ne bűneink szerint cselekedj velünk és ítélj meg bennünket! Imádkozunk Hozzád hazánkért, magyar népünkért szerte az egész világon. Hadd könyörögjünk a világon szétszóródott református gyülekezetekért, Kárpátaljáért, az ottani gyülekezetekért, a nagypénteki evangéliumért, a szolgálókért! Könyörgünk minden területért, ahol háború van, Urunk, és úgy élnek az emberek, mintha nem lett volna Nagypéntek, mintha Krisztus nem békéltetett volna meg az ő keresztje által. Könyörülj rajtunk, drága Jézusunk!

Ámen.

758

szöveg: H. Bonar, 1843 | fordítás: Vargha Gy.-né
dallam: K. Roy

2. Megtörve és üresen / Adom magam neki,
Hogy újjá ő teremtsen, / Az űrt ő töltse ki.
Minden gondom, keservem / Az Úrnak átadom,
Ő hordja minden terhem, / Eltörli bánatom, / Eltörli bánatom.
3. Örök kőszálra állva / A lelkem megpihen;
Nyugszom Atyám házába' / Jézus kegyelmiben.
Az ő nevét imádom / Most mindenek felett;
Jézus az én királyom, / Imámra felelet, / Imámra felelet.
4. Szeretnék lenni, mint ő, / Alázatos, szelíd,
Követni híven, mint ő, / Atyám parancsait.
Szeretnék lakni nála, / Hol mennyei sereg
Dicső harmóniába' / Örök imát rebeg, / Örök imát rebeg.